

Skatteministeriet

27. marts 2023
J.nr. 2023 - 2399

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 134 af 3. marts 2023 (alm. del).

Jeppe Bruus

/ Christian Vig Houe

Spørgsmål

Et bredt politisk flertal blev i sommeren i 2021 enige om en aftale, der bl.a. stiller krav om brug af revisor for flere virksomheder i udvalgte risikobrancher med en omsætning på 5-8 mio. kr. Det fremgår af materialet til den tekniske gennemgang afholdt den 2. marts 2023, SAU alm. del – bilag 69, at en forlængelse af afgiftsperioden vil øge risikoen for bl.a. momskarruselsvig. Vil man kunne imødegå den risiko ved at afgrænse en evt. forlængelse af afgiftsperioden til brancher, der ikke er risikobrancher?

Svar

Ved den tekniske gennemgang blev der gennemgået en række initiativer i en beretning fra den parlamentariske arbejdsgruppe om iværksætter. Et af initiativerne angik et forslag om at lette de administrative byrder for små og nystartede virksomheder fx i forbindelse med momsregnskabet.

Af kommentaren til initiativet fremgik, at det er muligt at forlænge afgiftsperioden, men at det vil øge risikoen for svig. På den baggrund blev der spurgt til, om man kunne nøjes med at forlænge afgiftsperioden for ikke-risiko brancher.

For så vidt angår besvarelsen af det konkrete spørgsmål, kan jeg henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra Skattestyrelsen:

”Skattestyrelsen vurderer, at den øgede risiko for momskarruselsvig og gældsopbyggelse ikke imødegås ved at begrænse en forlængelse af afgiftsperioden til virksomheder, der ikke er i de udvalgte risikobrancher identificeret ifm. aftalen om *Det fremadrettede behov for revision* fra juni 2021.

Skattestyrelsen bemærker, at virksomheder selv angiver deres branchekode via *vir.dk*, der administreres af Erhvervsstyrelsen. Det betyder, at svig og risiko for gældsopbygning ikke er afgrænset til branchekoder underlagt revisionspligt, idet ”konkursryttere” eller dårlige betalere bevidst kan vælge branchekoder, der ikke er underlagt revisionspligt. Det betyder, at virksomheder reelt ville få mulighed for at påvirke, om de ønsker kvartalsvis momsafregning eller halvårsafregning, såfremt forslaget bliver fremmet.

I forhold til virksomheder, der ikke angiver moms mv., kan Skattestyrelsen inddrage virksomhedens momsregistrering, når virksomheden ikke har angivet moms i fire på hinanden følgende afregningsperioder. Skattestyrelsens erfaringer viser, at nyregistrerede virksomheder i højere grad bliver foreløbig fastsat på grund af manglende angivelse af moms og afgifter sammenlignet med etablerede virksomheder. Såfremt afregningsperioden for nye virksomheder ændres fra kvartalet til halvåret, betyder det, at ikke-regelefterlevende virksomheder fremover kan eksistere i minimum to år, før de kan sanktioneres ved at få registreringen inddraget. Virksomheder kan i dag ved kvartalsafregning allerede efter et år få inddraget deres registrering. Ved inddragelsen af registreringen stoppes den manglende regelefterlevelse, og restancetilvæksten stoppes ligeledes.

Særligt vedrørende momskaruseller og EU-købssvig får Skattestyrelsen ofte oplysninger om samhandel med udenlandske virksomheder inden angivelsesfristens udløb via VIES-systemet eller som oplysninger fra skattemyndighederne i andre EU-lande. Skatteforvaltningen kan ikke reagere på disse oplysninger, før fristen for den nationale angivelse er overskredet.

Det er generelt Skattestyrelsens erfaring, at det særligt for nyregistrerede virksomheder er hensigtsmæssigt med en kortere afregningsperiode. Kortere afregningsperioder kan bidrage til, at administrative rutiner og afklaring af tvivlsspørgsmål om opgørelse af afgifts-tilsvar kan klarlægges så tidligt som muligt i virksomhedens livscyklus. En forlængelse af momsafregningsperioden vil altså udsætte Skattestyrelsens mulighed for at foretage målrettet vejledning på indberetningstidspunktet samt udføre kontrolvejledning.”